

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๒/๒๕๖๗

วันที่ ๓ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { กรมประชาสัมพันธ์ ผู้ร้อง
คณะอนุญาโตตุลาการ ที่ ๑
องค์คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง กรมประชาสัมพันธ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า กรมประชาสัมพันธ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทำสัญญาเช่าคลื่นแม่ของสัญญาณวิทยุกระจายเสียงระบบ เอฟ. เอ็ม. และคลื่นแม่ของสัญญาณโทรทัศน์ในเครือข่ายกรมประชาสัมพันธ์ กับ บริษัท ฟาติมา อาร์. บี. ดี. เอส. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ตามสัญญาเลขที่ ๑๕๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นระยะเวลา ๒๖ ปี บริษัท ฯ ดำเนินการตามสัญญาโดยตลอดเป็นระยะเวลา ๑๗ ปี (๑๗ งวด) ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๗ จนกระทั่งปี ๒๕๕๘ (งวดที่ ๑๘) และปี ๒๕๕๙ (งวดที่ ๑๙) บริษัท ฯ มิได้ชำระค่าเช่า สัญญาณและค่าสนับสนุนสวัสดิการตามสัญญาให้แก่ผู้ร้อง ผู้ร้องมีหนังสือทวงถามให้ปฏิบัติตามสัญญา แต่บริษัท ฯ เพิกเฉย ผู้ร้องมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ บอกเลิกสัญญา ซึ่งสัญญาดังกล่าวระบุว่าหากมีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ เกิดขึ้นจากสัญญานี้ ให้วินิจฉัยชี้ขาด โดยกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องและบริษัท ฯ ยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ

- ๒ -

ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) มีคำชี้ขาดข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๗๒, ๗๗/๒๕๖๐ ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๑๐๙, ๑๑๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ร้องเป็นฝ่าย ผิดสัญญาจากการที่ได้ดำเนินการพิสูจน์ให้เห็นว่าได้รับอนุญาตจากหน่วยงานกำกับด้านวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมอย่างถูกต้องที่จะใช้คลื่นความถี่แผลงและทำสัญญาให้เช่าคลื่นความถี่แผลง กับบริษัท ฯ เพื่อให้บริษัท ฯ สามารถดำเนินการใช้คลื่นความถี่แผลงดังกล่าวในวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมได้ตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญาและโดยชอบด้วยกฎหมาย จนเป็นเหตุ ให้การชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย จึงมีคำชี้ขาดให้ผู้ร้องคืนเงินค่าเช่าสัญญาแผลงแก่บริษัท ฯ สำหรับปีที่ ๑๐ (๒๕๕๐) ถึงปีที่ ๑๗ (๒๕๕๗) พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี และคืนทรัพย์สินที่ได้รับมอบ จากบริษัท ฯ สำหรับการส่งมอบอุปกรณ์ครั้งที่ ๑๓ และครั้งที่ ๑๔ ผู้ร้องไม่เห็นพ้องด้วยกับคำชี้ขาด ของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงยื่นคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าวต่อศาลปกครองกลาง ศาลปกครองกลางเห็นว่า คำชี้ขาดของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่เป็นไปตามข้อสัญญาและกฎหมายอันจะทำให้การยอมรับหรือบังคับตาม จะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน มีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาด ของผู้ถูกร้องที่ ๑ บริษัท ฯ ยื่นอุทธรณ์ องค์คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๒) เห็นว่า คำชี้ขาดมิได้มีลักษณะเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๑๑๐ - ๑๑๑๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๒ - ๗๓/๒๕๖๖ กลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้บังคับตามคำชี้ขาดของผู้ถูกร้อง ที่ ๑ ผู้ร้องยื่นคำขอให้มีการพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งในคดีหมายเลขดำที่ พม. ๑๗/๒๕๖๗ คดีหมายเลขแดงที่ พม. ๓๐/๒๕๖๗ ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณา ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นเหตุให้ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพในการใช้คลื่นความถี่ เพื่อประโยชน์สาธารณะตามที่ได้รับการคุ้มครองไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากประเด็นตามคำร้องเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำชี้ขาดของผู้ถูกร้องที่ ๑ และคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพในการใช้คลื่นความถี่ของผู้ร้อง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐

๒. หน่วยงานใดมีหน้าที่และอำนาจในการจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรที่เป็นสมบัติของชาติตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีรู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำชี้ขาดข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๗๒, ๗๗/๒๕๖๐ ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๑๐๙, ๑๑๐/๒๕๖๒ ให้ผู้ร้องเป็นฝ่ายผิดสัญญาต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บริษัทคู่สัญญา และการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๑๑๐ - ๑๑๑๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๒ - ๗๓/๒๕๖๖ กลับคำพิพากษาศาลปกครองกลาง ซึ่งมีผลทำให้ผู้ร้องต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำชี้ขาดของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพในการใช้คลื่นความถี่ของผู้ร้อง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นเรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแล้ว ประกอบกับผู้ร้องยื่นคำขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่ ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณากรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

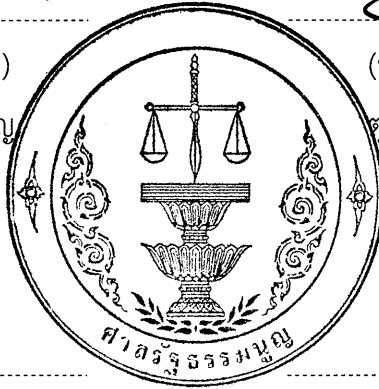
(คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุทธิ์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ